„Danskeren",
ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskeren" udgaar Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater $1.50. Udlandet $2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskeren"s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Pastr. Jens N. Jersild, Neenah, Wis., er ifølge hvad Pastr. M. N. Andreasen sender til „D. L. Kirkeblad" pludselig død i sit Hjem Torsdag Aften den 10. ds., ramt af et Hjerteslag. Nærmere Meddelelse siden.

Amerikanske Læger til Europa. Landets nationale Forsvarsraads medicinske Afdeling kundgjorde den 29. April, at der lægges Planer for Sendingen af et tusinde amerikanske Saarlæger til Europa for at gøre Tjeneste i de Alliereges Hære. Mændene vælges af det amerikanske Læge-Kollegium, og man agter at have dem paa Slaglinien, før tre Maaneder er omme.

Storbritaniens, Frankrigs og United States Flag vajede stolt ved Siden af hverandre over George Washingtons Grav den 29. April. Og under Flagene gav Talsmænd for de tre Demokratier Amerikas Soldat og Statsmand deres Hyldest og forpligtede sig, den ene til den anden, i den afdødes Navn til at fortsætte nærværende vældige Kamp imod Autokratiet langs samme Linier, som Washington fulgte for at give Amerika Eksistens.

Amerikansk Ødselhed. Den sidste Tids Forhold har ført det med sig, at Opmærksomheden er bleven henvendt paa, hvad der spildes og ødes af Madvarer i dette Land. Under Agerbrugsdepartementet i Washington er der foretaget en Undersøgelse og gjort Overslag over, hvad der spildes, og Landbrugsminister Houston borger for den Meddelelse, at der hvert Aar ødelægges Madvarer for over $700,000,000 eller for omkring $2,000,000 om Dagen, eller 2 Cents for hver Person. Houston formaner amerikanske Husmødre til at være sparsommelige.

Census-Bureauet i Washington, D. C. opfordrer Pressen til at offentliggøre følgende:

„Census-Bureauet i Washington er nu i Færd med at tage ny Census af de forskellige religiøse Samfund i Landet, og der er pr. Post sendt Skemaer til alle lutherske Pastorer i United States med Anmodning om at udfylde samme og sende dem tilbage uden Ophold. Ret mange returnerede Skemaer har Bureauet modtaget, men der er endnu mange Menigheder tilbage at høre fra. Det er af stor Betydning, for at den lutherske Kirke maa blive fuldt repræsenteret, at enhver luthersk Pastor svarer prompte, og alle tilskyndes til uden Ophold at imødekomme Regeringens Anmodning.

Den almindelige Statistik for den lutherske Kirke ved Slutning af 1906, som da toges af det føderale Census vil blive sammenlignet — viste, at der fandtes 12,703 Organisationer i Forbindelse med de lutherske Kirkesamfund, og at Kommunikantantallet, som 12,642 Organisationer rapporterede, var 2,112,694. Antallet af lutherske Præster ved Slutningen af 1906 var 7,841. Censusen, som nærværende Census for den lutherske Kirke vil vise,

vil bero paa de individuelle Indberetningers Fuldstændighed.

Pastr. A. P. W. Bekker af Den danske Kirke er, efter hvad N. B. H. meddeler i „Dannev.", Tirsdag den 1. Maj død i Detroit, Mich., 72 Aar gammel. Hans Sygdom var Mave- og Blærekræft. Han led meget og længe, før Døden gjorde Ende paa hans Lidelser. I den allersidste Tid boede han og hans Hustru hos deres Søn, Dr. Sigurd Bekker, og i dette Hjem, hvor han blev plejet af sin Hustru, blev der vist ham al Kærlighed og Omhu baade af Sønnen og dennes Hustru. Hans Begravelse fandt Sted den 3. Maj fra St. Peters Kirke, hvis Menighed han tilhørte som Æresmedlem, og under stor Deltagelse fra Menighedens Side. Pastr. Holm talte ved hans Baare og forrettede Jordpaakastelsen.

Fra vor Moderkirke fortælles følgende om Fejringen af 400 Aars-Mindet for den lutherske Reformation: „Det københavnske Kirkesamfund" og „De samvirkende Menighedsplejer" (en Fællesorganisation for 60 af Københavns Menigheder) har udsendt et Opraab til Kirkefolket i Landet om at give en Jubilæumsgave, som skal anvendes dels til Opførelse af nye Kirker, dels til Arbejdet i Menighedsplejen. Først paa Listen staar Fuldførelsen af Lutherkirken (Jubilæumskirken paa Osterbro), derefter kommer Mindesmærket for den danske Reformator Hans Tausens Kirke, og saa Kirken i Blaagaardsgade. For Menighedsplejens Vedkommende gælder det navnlig om at tage sig af dem, der lider mest under Tvrtiden — de gamle og de syge. Medens man nu har sem Hjem for gamle, saa er det Maalet at faa eet i hvert Sogn.

Fælleskomiteen for Fejringen af 400 Aars-Mindet for den lutherske Reformation, anmoder os om at publicere følgende:

Nævnte Komite anbefaler — i Betragtning af Krigens tugtende Haand, der er lagt paa vort elskede Land, og som har paaført mange af vore Trosfæller i og af Krigen berørte Lande dyb Sorg, at enhver Fejring gennem Festaaret af den store Begivenhed, hvorfra den civile og religiøse Frihed hidrører, som har givet vor Nation sin Tilværelse og selvstændige Plads blandt Nationerne, temporeres ved Tanken paa den nærværende Tids Lidelser, ledsaget af alvorlig Bøn for Kirken, Nationen og Verden, og rettes mod en almindelig Tilbagevenden Reformationens religiøse Principper ved Genanvendelse af Jesu Kristi Evangelium i dets Renhed og Simpelhed, hvad en fyndefuld og døende Verden trænger til.

Kan en Kristen gaa i Krig?

En Indsendelse med dette Spørgsmaal som Overskrift er sendt os med Anmodning om Offentliggørelse, og Indsendelsen er underskrevet „Med Hilsen fra en ung troende Kristen."

Som man kunde vente, at dette var et altfor svært Spørgsmaal for „en ung Kristen" at behandle eller afhandle, saa viser Virkeligheden — Indholdet.

Vi agter ikke at lade det Spørgsmaal drøftes videre i Dst.s Spalter, men der er adskilligt, som vi vil gøre baade denne ene Spørger og andre mulige Spørgere opmærksom paa.

Jesus siger til sine Disciple, da han sender dem ud paa deres lille Mission: „Mener ikke, at jeg er kommen at bringe Fred paa Jorden; jeg er ikke kommen at bringe Fred, men Sværd" osv. (Matth. 10, 34).

Det forudsætter, at der i Verden eller „paa Jorden" er noget, der skal føres Sværd imod, og at der vil vedblive at være det.

Krig er et stort Onde saa vel som Dyrtid, Hungersnød og Pest, men den er ikke det største Onde.

Det gør ondt at faa Ris, men der er noget, som er værre. Derfor kan Vismanden sige: „Den, som sparer sit Ris, hader sin Søn" (Ordsp. 13, 24). „Du skal slaa ham med Riset og fri hans Sjæl fra Dødsriget" (23, 14).

Og Herren siger ved Profeten: „Ve Assur, min Vredes Ris! Min Harme er Kæppen i hans Haand. Jeg sender ham mod et vanhelligt Folk og giver ham Befaling mod det Folk, som jeg er vred paa, til at gøre Bytte og røve Rov og til at

træde det ned som Ler paa Gader" (Es. 10, 5—6).

Vi skal saa minde om flere Træk i Pagtesfolkets Historie.

Der er Abraham, „de troendes Fader", han rustede sine 318 unge Karle, satte efter og slog de fire Konger fra Østen, som havde plyndret Sodoma, udfriede Lot osv.

Saa er der Moses, der optog Kampen mod Ægypterne, kæmpede siden mod Amalek med Josvas, Aarons og Hurs Hjælp, og Herren befalede Moses: „Skriv dette til en Ihukommelse i Bogen, og indprænt det i Josvas Øren; thi jeg vil visselig udslette Amaleks Ihukommelse under Himmelen" (2. Mos. 17, 14).

Lignende kan her saa fortsættes med at minde om Josvas Krige efter Herrens Befaling for Indtagelsen af Kanaans Land.

Tænk videre paa Davids mange Krige, ikke at tale om de mange Herrens Krige under Dommerne Gideon, Jefta og andre.

Forstaa alt dette, hvem der kan, men Virkeligheden er, at det er Førerne for Guds Folk, der har ført alle disse Krige efter Herrens Befaling og med hans Velbehag. Den første Krig, vi mindede om (Es. 10, 5—6) var endogsaa en Krig imod Guds Ejendomsfolk for at tugte det. Men umuligt er det at staa paa Bibelens Grund og saa sætte sig absolut imod Krig.

Lad os saa minde om andre Krige, Krige af mere Dato.

F. Eks. vort eget Lands Uafhængighedskrig under George Washingtons Ledelse. Kan en Amerikaner virkelig ønske, at denne Krig ikke havde fundet Sted?

Og Borgerkrigen, under Abraham Lincolns Ledelse, der reddede i Staternes Sammenhold eller Unionens Bevarelse og Slaveriets Afskaffelse — hvem ønsker i Dag, at denne Krig var ugjort?

Og endnu een Krig — den United States kæmpede for at få Kuba fra Spaniens knugende Aag. Spørg Kubanerne, om de ønsker sig Tilstandene forud for denne Krig tilbage.

Alt sligt maa tages med i Betragtning, naar der spørges, om en Kristen kan gaa i Krig.

Men der er mere, som absolut maa tages med i Betragtning.

Paulus formaner „de hellige" i Rom til at „underordne sig de foresatte Øvrigheder" (Rom. 13, 1), og nu har vort Lands Kongres næsten enstemmigt besluttet at erklære, at der eksisterer Krigstilstand mellem dette Land og Tyskland, og Præsidenten har underskrevet denne Erklæring. Kan „en ung troende Kristen" saa sætte sig ud over denne vor lovlige Øvrigheds Bestemmelse?

Endnu eet — Kirken sender Præster i Felten til at forkynde Guds Ord for de krigende Soldater. Det forudsætter, at en krigende Soldat kan være en Kristen. Ellers var der intet andet for Feltpræster at gøre end at saa Soldaterne til at sætte sig op imod den Regering, der har sendt dem i Felten og til at gaa hjem.

Hvordan Kvækerne kommer til Rette med alle de Kendsgerninger, vi her har peget paa, og hvorledes „en ung troende Kristen" kan opdrive Mod nok til at sætte sig til Doms over anerkendte Gudsmænd og kristne Personligheder som de nævnte — det faar Læserne prøve om de kan finde Rede paa, om ikke netop Ungdommeligheden løser Gaaden.

Brev fra Japan.

Nr. 88.

Studenterne i Arbejde.

Der kan være forskellige Meninger om at sætte Studenter til at prædike. Men her i Japan anser jeg det i al Fald som et Krav, der absolut maa stilles til dem for deres egen Udviklings Skyld først og fremmest, da vi kun ønsker os Mænd, som kan forkynde Evangeliet; kan de ikke det, saa er der ingen Grund til at spilde Tiden med at undervise dem.

Men selv en højkirkelig Forfatter har sagt, at i den første kristne Tid var vistnok hver Kristen, som havde Ordet i sin Magt, ogsaa en Evangelie forkynder, og skønt han nu fordømmer al Lægmandsvirksomhed som overflødig, forsvarede han den som paakrævet af Tiderne og Forholdene den Gang.

Selv højkirkelige Mænd vilde vist sige, at her i Japan kræver Tiderne og Forholdene, at alle, der kan arbejde bliver sat i Arbejde i højest mulig Grad.

Af begge disse Grunde har jeg ønsket at faa vore vordende Arbejdere til at arbejde saa tidlig som muligt. I Fjor Foraar fik vi saa en Plan godkendt, hvorved der tilstodes mig Ret til at tage dem til nogle af de omliggende Landsbyer og lade en eller to eller flere prædike. Vi fik det til at begynde med ordnet saaledes at vi i et Par større Landsbyer fik Lov til at bruge et Lokale to Tirsdage hver Maaned. Vi kan saaledes have et Møde hver Tirsdag Aften i disse to Landsbyer. Det har været Hensigten at udstrække Virksomheden, men det har knebet med at faa Lokaler i de andre Byer, hvortil vi kan komme uden at skulle blive der Natten over.

Kawajiri

er en Stationsby med ca. 4,000 Indbyggere; her var jeg med til det første evangeliske Møde, der nogen Sinde blev holdt i det for ca. 6 Aar siden. Saa gik godt 3 Aar, før det næste blev afholdt; Interessen er lille, dog er der flere, som kommer regelmæssigt for at høre, og en Del har meldt sig som Spørgere og vil nok modtage Besøg i Hjemmene. Men Børn kan vi nok faa fat paa; Lokalet vi har kan vi nok faa nogenlunde fuldt. Selv forleden Aften, da det var klingrende Frost og Snevejr, til vi 28, som sad stille i et Værelse, der var aabent til Gaden — det var drøjt at staa og tale, men Børnene holdt til det — for halvanden Time endog; nu i Vintertiden prøver vi ikke paa at gøre mere end holde Søndagsskolen gaaende; vi havde dog en halv Snes voksne, der lyttede en Del af Tiden.

Mijnue

er den anden Landsby; her er over 5000 Indb., og der er Raadhus, Herredskontor og lidt mere, saa det kunde jo nok kaldes en By.

Her er vi saa heldige at have en kristen Kvinde, hvis Mand er Ejer af et temmelig stort Hus og tillige velvillig nok til at overlade os en stor Del af det til Møder, saa tit pi vil. Hun er pist ikke særlig aktiv, men hun synes dog at have givet Folk et godt Indtryk af Kristendommen. Der er langt større Interesse her end i Kawajiri, Møderne er altid meget bedre besøgte, og der er flere, som er glovorligt paavirkede, endog et Par, der har begyndt at faa Undervisning i Katekismen.

Nu forleden havde vi et Møde derude; skønt vi ikke havde Sne, var det dog bidende koldt, og kun 32 Børn kom og næsten ingen voksne. Saa fik Børnene nogle Traktater med hjem til deres Forældre.

Tre, fire Dage senere fik jeg saa følgende Kort:

„Professor Winther:

Jeg, der har været et ulykkeligt Menneske, blændet af Djævelen, blev født paany i Gaar ved at læse den kristne Avis for Januar; som et nyfødt Barn er jeg nu saa ren, saa ren, født paany til at se et renset Hjerte ved den Herre Kristi forunderlige, store Barmhjertighed. Under denne Barmhjertighed ønsker jeg herefter at leve mit Liv og mere og mere modtage dette skønne, allersaligste Evangelium. Nu venter jeg med Længsel paa den sidste Tirsdag i denne Maaned, naar De kommer her for at tale. Undskyld en Bondeknolds usvede Skrift. Ueda Kinoto."

Mage til Postkort har jeg endnu aldrig faaet, og dog var det ikke alt; nogle faa Timer senere fik jeg et helt Brev fra samme By. Det lød:

„Hr. Winther!

Jeg er en ung Karl paa 18 Aar, som forleden Dag gik hen til en Vens Hus; der saa jeg et Eksemplar af et kristeligt Blad med en Artikel „Mødende det ny Aar"; det var et langt Stykke, men Nysgerrigheden drev mig til at læse videre og videre, medens jeg blev slaaet af en underlig Følelse: Hvor har dog Kristus, der levede for flere Tusinde Aar siden, sagt mærkeligt træffende Ting! mit Hjerte, der hidtil har været ligegyldigt overfor denne Lære, blev med eet alvorlig stemt, og jeg saa, at det var med denne herlige Lære, at jeg herefter maatte gennemvandre den nærværende vanskelige, upaalidelige, omskiftende, mørke Verden. „Hvorledes skal jeg dog blive en troende, en Disciple?" spurgte jeg, og saa stod der: „I, som er besværede, kom hid til mig."

Hr. Winther! De har ofte talt i Hr. Tajiro's Hus her i min By, og jeg er gaaet forbi Huset og har hørt lidt nu og da, men at Kristus var en saadan en! nej, det havde jeg aldrig tænkt mig. Nu piner det mig, at jeg ikke brugte de Lejligheder til ret at høre. Har De en Bibel, vil De saa ikke nok laane mig en; senere skal jeg selv købe mig en. Naar kommer De herud til Mijune igen? Jeg vilde saa gerne snart optages som Disciepel ..... Kamio."

Jeg stod lige og skulde rejse til Kurume, da dette Brev kom, men saa fik jeg Honda (en af mine tidligere Studenter, der nu arbejder her i Byen), til at tage sig af dem; det viste sig at være et Par unge Mænd i Posthuset; de syntes virkelig at være grebne og at mene det alvorligt med at blive kristne; de har da ogsaa allerede begyndt at faa regelmæssig Undervisning i Bibelen. Tiden er saa kort, og Arbejdet er saa uoverkommelig stort. At Peter raabte paa sine Medbrødre for ikke at tabe de dejlige Fisk, det kan vi nok forstaa. Kan I ikke ogsaa nok forstaa det, om vi raaber over til eder?

Hjertelig Hilsen til dem, der forstaar og — hører!

J. M. T. Winther.

Til Kvindeforeningerne i Pacific Kreds.

Det er angaaende Pastor J. P. Nielsens Hjælper, hvad jeg her ønskerat meddele. Det er nemlig til vor Kvindeforenings Sekretær kommen en Skrivelse af 6. April fra Pastor Nielsen, og han fortæller at den omtalte Hjælpers Navn er M. Otsuka (udtales langt O-tsu-ka) samt at han har arbejdet for Missionen siden November, at hans Arbejde har i alle Maader været tilfredsstillende, og alle er meget glade ved ham. Hans Hustru, der er omtalt som en dygtig Bibelkvinde, har endnu ikke været i Arbejdet. De fik nemlig et lille Barn sidste Efteraar, og det har hun ikke været i Stand til at forlade før nu.

Det kan videre meddeles, at en Kvindeforening her i Kredsen har lovet at støtte disse Missionærer med $10 om Aaret, tre med $25 og ét med $75. Disse Penge bedes sendt til Samfundets Kasserer, Mr. Otto Hansen i Blair, med den Paategning: „Til Pastor Nielsens Hjælper."

Lad os nu flittig bede for Mr. og Mrs. Otsuka og deres lille Barn. Skriv Navnet paa et Kort og sæt det op et Sted i Huset, saa det daglig kan minde eder.

Med venlig Hilsen.

A. P. Hansen,
Easton, Calif.

Hospital- og Sendingemissionen.

Jeg er glad ved at se i „Danskeren" af 2. Maj den Tanke fremholdt af F. C. Christensen, Milwaukee, Wis., om at gøre Luther College, Racine, Wis., til et dansk Luthersk Hospital, da det ikke synes at skulle lykkes, at benytte denne Ejendom som Skole. Allerede for et Par Aar siden, da der var Tale om et Hospital i Freemont, Nebr., talte jeg og flere andre sammen om at det maaske var det bedste, den smukt beliggende Bygning i Racine, Wis., kunde benyttes til, især da Racine jo er vor mest danske By i U. S. of A.

Saa en anden Ting vil jeg gerne skrive nogle Ord om. Jeg ser, der mangler som sædvanlig en Del i, at der kommer nok Penge ind til Skolekassen, og dog bliver der sendt Lister ud, saa hver bidragydende kan skrive sit Navn og den Sum, han vil give. Burde det ikke gaa ligeledes til for vor Japan-Mission? Ved Supskribtionslister er det jo, vi i Menighederne samler Penge ind til Menighedens Udgifter. — Har ikke vort Samfund lovet bestemt Løn til vore Arbejdere i Japan-Missionen? Og er ikke Menighederne ligesaa skyldige til at betale dem som vore Lærere ved Skolen i Blair, Nebr.? ja som enhver enkelt Menighed betaler sin egen Præst? — Jeg og flere med mig har længe været med til aarlig at optage en Supskribtion til vor Japan-Mission.

Saa har vi ogsaa optaget Ofre til Santhal-, Sudan-, Dansk Kina- og India-Missionen, saa ofte vi har faaet Besøg af Missionærer derfra, eller paa anden Maade bliver mindet derom.

M. J. Schultz.

Aarsmødet i Neenah, Wis.

Den forenede danske Kirkes Kirkedag staar lige for Døren. Vi havde haabet, at Verdensfreden skulde have afløst Verdenskrigen førend vor Kirkedag begynder; men det sker neppe. Betydningsfulde Sager i Verden kalder, som Regel, til Raadslagning. Nogle af de største Raadslagninger om Verdenskrigen har været afholdt i dette Mærkeaar, 1917.

Til andre Tider, naar der meldes om Sejre, store Fremskridt og herlige Resultater, saa kalder dette til store Festmøder, ikke sandt?

Raadslagningsmøder og Festmøder karakteriserer den sande Frikirke. Den kan slet ikke undvære Møder af den første Art, og naar Kirkens Arbejde under Guds Velsignelse lykkes, er det Frikirkens Natur, at den holder Festmøder.

Det kommende Kirkemøde i den naturskønne By Neenah, Wis., vil bære dette dobbelte Præg og i ganske særlig Grad det sidste: Festpræget. Hvorfor? Fordi der er to Begivenheder, der knytter sig til den forenede danske Kirkes Kirkedag. Det er først: Firehundredaarsfesten for Reformationen og dernæst: Reformationsgaven, der lykkes langt over Forventning. Hertil kommer saa Raadslagning om vore mange skønne Menigheds og Samfundsopgaver. Endelig vil Aarsmødet i Neenah, Wis., blive det store Hovedmøde (eller Festmøde) i dette Mærkeaar.

Menigheden i Neenah gør sikkert sit til at skabe Festhygge og Feststemning for den kommende Festforsamling. Skulde vi da berede den den Skuffelse at blive hjemme og selv gaa glip af Minder og Øjeblikke, der maaske sent eller aldrig vil glemmes?

Nej, lad den første og anden kirkelige Generation mødes i Neenah, Wis., for at glædes over Aarene, som svandt, og tales ved om Opgaverne, der ligger foran os i Fremtiden. Kirkemødet i Neenah, Wis., vil saa blive et Festmøde af den rette Art: En sand Glædesfest.

Aanden i det enogtyvende Aarsmøde vil da blive den Aand, der vil skabe det Sind i os, at vi i helligt Kapløb i Tak, Bøn, Lovsang, Samtale, Prædikan, Bibellæsning, Foredrag, Raadslagninger og Beslutninger vil give Herren alene Æren!

Trods Verdenskrigen og Verdenslidelserne og det, at vi, som Nation selv er draget med ind i denne frygtelige Krig, saa vilde det efter min Opfattelse være en Brøde, om vi ikke paa en værdig Maade fejrede 400-Aarsfesten for Reformationen.

Lad os derfor — en stor Skare — sætte hverandre Stævne fra den 13.—17. Juni i Neenah, Wis.

Vi slutter denne Tilskyndelse med Ordene fra Nehemias: „Gud i Himlene, Han skal lade det lykkes, og vi, hans Tjenere, vi vil gøre os rede til at bygge."

I broderlig Ærbødighed,

G. B. Christiansen.

Cedar Falls, Ia.

Palmesøndag var en stor Højtidsdag for Nazareth Menighed, idet 18 unge den Dag ved Konfirmation bekræftede deres Daabspagt.

Der var to Brylluper i Nazareth Kirke sidste Maaned, nemlig Miss Camilla Petersen til Walter Petersen og Miss Tura Smith til Carl Hostbeck. Hjertelig Lykønskning!

Past. E. Prøvensen har været bortrejst de sidste tre Uger paa en lang Foredragsrejse til de østlige Stater og Canada. Vi venter, at han kommer hjem til førstkommende Søndag Past. A. M. Nielsen, Coulter, Ia., har prædiket her een Søndag, og sidste Søndag prædikede Pastor Clemmensen fra West Branch, Ia.

Korr.

Selma, Cal.

10. Maj, 1917.

Ved det nys afsluttede Missionsmøde i Del Rey var der en af Talerne, der ytrede, at man vanskeligt noget andet Steds fandt saa skønne Landskaber som her, hvor man daglig har Udsigt til de snekronede Bjerge og i denne Tid tillige kan glæde sig ved Synet af de grønne Vinmarker, hvor Solstraalerne spiller i det fine Løvhang.

Som der overalt er Travlhed med Vanding og Kultivering af Vinmarker og Frugthaver, gaar ogsaa Arbejdet inden for Menigheden sin velsignelsesrige Gang. Nylig sluttede Missionsmøderne: Del Rey, og inden længe begynder en tilsvarende Række Møder her i Selma. Man kan ikke andet end baade undres og glæde sig over den rige Velsignelse, der hviler over det aandelige Arbejde. Man mindes uvilkaarligt Salmistens Ord om „Sydlandets Strømme," naar man ser den Vækkelse, der finder Sted blandt de unge, og det aandelige Liv, der udfolder sig iblandt dem.

— — —

Den 23. Marts fejrede Mr. og Mrs. L. Jensen deres Sølvbryllup under stor Deltagelse fra Menighedens Side.

Kirken, hvor Højtideligheden fandt Sted, var smukt pyntet med Grønt og Blomster. Paa reserverede Pladser tog Sølvbrudeparret Sæde sammen med deres Børn og herværend Slægtninge. Past. Hansen talte i Tilknytning til Es. 62, 1—7, og der blev saa vel af Koret som af andre medvirkende udført flere Sang- og Musiknumre.

Efter Højtideligheden fandt der en Festlighed Sted i den gamle Kirkebygning, hvortil Sølvbrudeparret havde indbudt hele Menigheden.

Man samledes om Bordene, hvor der blev serveret forskellige Forfriskninger og holdt Taler bl. a. af Sølvbrudens Fader Mr. Schultz og af Mr. Lauritsen.

Paa Bordet foran Sølvbrudeparret var anbragt de forskellige Gaver, det i Dagens Anledning havde modtaget saa vel fra Menigheden som fra Familien og personlige Venner.

Mr. Jensen takkede paa Hustrus og egne Vegne for al den Venlighed, der var udvist dem paa deres Højtidsdag.

Som tidligere omtalt arbejder de unge inden for Menigheden for Tilvejebringelsen af Midler til Indkøb af et Piano til Kirken.

De har allerede indsamlet et ret fyldigt Beløb, og for at forbedre dette end yderligere afholdt de i Midten af forrige Maaned en vellykket Kirkekoncert under Medvirkning af Menighedens Kor, den mandlige Kvartet og flere af de unge, der udførte baade vokale og instrumentale Solopartier.

Konfirmationen fandt Sted Søndag den 29. April, ved hvilken Lejlighed ikke mindre end femten unge, fem Drenge og ni Piger blev konfirmeret.

Samme Dag fik Mrs. og Mr. Hans Jensen deres lille Pige døbt; hun fik Navnet Irene May Jensen.

Mrs. og Mr. Andrew Nielsens lille Pige, der blev døbt for nogle Søndage siden, kom til at hedde Myrtle Berenice Nielsen.

I Aftes havde Ungdomsforeningen indbudt Konfirmanderne til en lille Festlighed, der indlededes med Udførelsen af et Program og sluttede med Servering af forskellige Forfriskninger.

Alle Konfirmanderne indmeldte sig i Ungdomsforeningen, der nu tæller et ret betydeligt Antal Medlemmer.

Siden den nye Lov om Farmers Laan til Farmere er traadt i Kraft, og der er oprettet en Laanebank i Berkeley for Pacifikstaterne, er der af Danske her i Selma dannet en lokal Laaneforening med Mr. Christ Jensen som Præsident og Mr. P. F. Petersen som Vicepræsident.

Foreningen tæller allerede ca. 20 Medlemmer, udelukkende Danske, men staar selvfølgelig ogsaa aaben for andre.

Det er jo venteligt, at mange vil benytte sig af Lejligheden til at ombytte deres 7, 8 a 10% Laan med Laan fra den nye Bank til kun 5%.

Endelig kan det noteres, at det gaar livligt med Nybyggeriet, ogsaa blandt de Danske. Saaledes har Mr. Christ Jensen, der er flyttet nærmere til Byen, i disse Dage taget sit smukke nye Hus i Brug.

Det er opført af Mr. Andrew Nielsen, der for øvrigt nylig er flyttet ind i sit eget nye Hus, der er beliggende i Selma.

H. P. H.